

VADİMDEKİ GÖZYAŞLARI

VADİMDEKİ GÖZYAŞLARI

Yazan ve Yöneten : Maryanne Zéhil

OYUNCULAR

Nathalie Coupal, Joseph Antaki,
Nathalie Mallette, Sophie Cadieux,
Janine Sutto, Henri Chassé
Wafa Tarabey, Layla Hakim

Yapımcı:

Maryanne Zéhil

Süre : 95 dakika

Gösterim Tarihi : 2012

VADİMDEKİ GÖZYAŞLARI

Sinopsis

Marie (Nathalie COUPAL) savaşta hayatta kalan kişilerin hatıraları üzerine çalışan Montreal'li bir yazardır. Çalıştığı iş yerine isimsiz mektuplar alır, bu mektuplar Lübnan'da mülteci kampında büyümüş olan Filistinli Ali'nin geçmiş hikayesini anlatmaktadır. Marie yazar kişiliği ile araştırmasına başlar. Bu konuda odasını boyamakta olan Lübnanlı işçi Joseph (Joseph ANTAKI)'den yardım alır, zamanla iki farklı karakter olan Marie ve Joseph arasında bir ilişki gelişir ve Joseph bir anda ortadan kaybolur. Bu zorlu görevde herşey darmadağındır. Marie geçmişe doğru bir yolculuk yapar. Ufak bir Lübnan köyünde, kanlı bir kültürün tam kalbinde, kimsenin konuşmadığı bu yerde tüm gizemi çözmek için ipuçları arayacaktır.

VADİMDEKİ GÖZYAŞLARI

OYUNCULAR

Marie Simard

Joseph

Josée Simard

Simone Simard

Isabelle

Oum Omar

Sœur Gabrielle

Nathalie COUPAL

Joseph ANTAKI

Nathalie MALLETTTE

Janine SUTTO

Sophie CADIEUX

Wafa TARABEY

Layla HAKIM

EKİP

Yazan ve Yöneten

Yapımcı

Yürütücü Yapımcı

Sinematografi

Özgün Müzik

Kurgu

Sanat Direktörü

Kostüm

Sses Kayıt

Ses Düzenleme

Mikser

Maryanne ZÉHIL

Maryanne ZÉHIL

Sylvie DE GRANDPRÉ

Pierre MIGNOT

Nathalie COUPAL

Lorraine DUFOUR

Mario HERVIEUX

Nicoletta MASSONE

Claude HAZANAVICIUS

François SENNEVILLE

Jean-Christophe VERBERT

VADİMDEKİ GÖZYAŞLARI

MARYANNE ZÉHILL

Beyrut doğumlu Maryanne Zéhil, akıcı bir Fransızca'ya, İngilizceye, Arapçaya ve Almançaya sahiptir. Kuzey Amerika, Avrupa ve Orta Doğu kültürlerinin sayesinde yaptığı çalışmalar ile farklı topluluklara hitap etmiştir. 1994 senesinde, Lübnan'da gazeteci olarak çalışırken, sosyo-politik olaylar ve belgeseller üzerine çalışmalar yapmıştır. 1997 senesinde Montreal'a taşınmış ve 2003'e kadar Orta Doğu üzerine çalışmalarına devam etmiştir. Fransa bazlı bir prodüksiyon şirketi ile birçok kültürel belgesel filmi çekmiş olup, bu filmler 30 dan fazla ülkede yayınlanmıştır. 2004 senesinde, Le Prix adında ilk kurmaca kısa filmi çekmiştir. 2006 senesinde, ilk uzun metraj filmi De ma fenêtre, sans maison'nu yazmış, yönetmiş ve yapımcılığını üstlenmiştir. Film Lübnan ve Quebec'te çekilmiştir. 2011 senesinde ikinci uzun metraj filmi olan La Vallée des larmes (The Valley of Tears) filminin senaristliğini, yönetmenliğini ve yapımcılığını yapmıştır. Bu film de Lübnan ve Quebec'te çekilmiştir. Bir sonraki filmi olan L'Autre Côté de Novembre filmi için çalışmalarına devam etmekte olup, iki ek projesini de geliştirmektedir...

VADİMDEKİ GÖZYAŞLARI

YÖNETMEN İLE RÖPORTAJ

Filistin mülteci kampı Sabra ve Shatila'nın üzerinden tam 30 yıl geçti. Neden böyle bir hikayeyi üstünden bu kadar zaman geçtikten sonra anlatmaya karar verdiniz?

2001 yılında Belçika'da, suçlular için dava açma girişimi bulundu. Fakat olaylar ve politik baskı kazandı ve bu korkunç suç tamamen cezasız kaldı. Ben o zaman içerisinde bu adaletsiz durum için derinden üzgündüm ve bu öfke duygusu beni kendi içimde mutasyona uğrayarak derinden etkilemeye başladı. Aynı zamanda ben bu tarihi olayın merkezindeyken diğer toplumları da içine katmak istedim. Film boyunca, Marie, oldukça yorgun Quebec vatandaşı, 30 sene öncesinde meydana gelen bir katliama tanık olur. Bu acı karşısında çaresiz hisseder, ve onun için bu durum duygusal bir karmaşadır ve uzun zamandır bulmayı geciktirdiği hayatının anlamını bulur.

O karışıklıktan nasıl kurtuldu?

Marie katliamlardan kurtulan insanların yaşadıklarını kaleme alan isimsiz bir yazardır. Hikaye onu yavaşça içine çeker. Yazıları sayesinde katliamdan kurtulan bir çocuğun zihnine girer ve bu samimi bakış açısı onu anlamak için Marie'ye bir tutku kazandırır. Bu hatıra normalde göremeyeceğimiz bir trajediyi bizlere gösterecektir.

Neden Lübnan'lı Hristiyanların katliamlarına bakmayı seçtiniz, Müslümanlar ve Filistinliler vb. tarafından işlenen suçlar var iken? Siz de Hristiyan mısınız?

Kusursuz öyle, çünkü bir Hristiyan olarak doğdum, birçok suçun ve adaletsizliğin içerisinde herşeyi öğrenmeye çalışan bir kişi olduğumu hissediyorum. Diğer insanların kendi insanların zulümlerine karşı aynı şeyi yapacaklarını umuyorum. Eğer herkes kendi grubuyla ilgili işlenen zulümleri ortaya çıkarmak isterse- bu politik, etnik ve dini kimlikler adına da olabilir- bu sayede inkar ve suçlama oyununa saplanmadan belki gerçek diyalogu sağlarız.

VADİMDEKİ GÖZYAŞLARI

YÖNETMEN İLE RÖPORTAJ

Aynı şekilde, hikayeyi anlatmak için seçtiğiniz bakış açısı sürpriz oldu. Bir annenin çocuklarının kaderi için aldığı sorumluluklar gibi?

Bu hikayeyi bir anne sorumluluğu prizması altında anlatmak istedim. Katliamlar uluslararası bir konudur ve bu bakış açısı genel konu için oldukça uygundu, çünkü bunlar benim kendi saplantılarım ve benden çok daha fazlası arasında bir bağlantıydı.

Takıntılardan bahsetmişken, Vadimdeki Gözyaşları ve bir önceki filminiz Quebecli ve Filistin’li annelere bir merhamet gibi gözüküyor.

Genel olarak annelerin toplumdaki rolü her zaman kutsal tutulur. Ve kendi çocuklarını- bazı kültürlerde kendilerine daha yakın bir sorumluluk gibi hissedilir- yetiştirmede önemli bir rol oynuyor. Onlara yetişkin canlıların temelini oluşturacak değerleri ve öğretileri sağlıyor. Quebec’te tabiki birçok anne çocuklarını nefret, şiddet ve kan dökme gibi söylemlerle ilgili olarak savaşa göndermek istemiyor, ama onların kendi yollarında, kendi toplumsal söylevlerinde, çevrelerindeki dünyaya çok fazla hasar yapma yeteneğine de sahip oldukları söylenir. İsrail-filistin çatışması gibi, iki taraf içinde bir ihtiyaç vardır, Arap ve İsrail... Anneler, çocuklarına intikam arzusunu aşılamaı durdurmak için önemli hale getirilir. Benim fikrim, bu çözümün bir kısmıdır, Vadimdeki Gözyaşları bu girişime açılabilir bir kapıdır.

VADİMDEKİ GÖZYAŞLARI

YÖNETMEN İLE RÖPORTAJ

Vadimdeki Gözyaşları adlı filmde, Lübnan ve Filistin arasındaki çatışmadan bahsediliyor, ve Filistin-İsrail çatışmasının en başlarından... Bu kadar çok karmaşık konuların sonucunda bu insanların kafalarının karışmasından korkmuyor musunuz?

Lübnan Sivil Savaşı 1975 yılında patlak verdi çünkü Filistinli mülteciler şehrin içerisindeydi. Bu mülteciler Lübnan'a 1948'den beri süren Arab-İsrail savaşı ile girmişlerdi ve görüldüğü gibi 1967 savaşı sonrası da devam etti. Bu bilgi film içerisinde veriliyor. Takip ve anlamak için film içerisinde daha önemli bir konuyu bilmenize gerek yok, çünkü bu kişisel vicdan politik bir dramadan daha değerlidir. Tabiki, Vadimdeki Gözyaşları, bazı kişilerin bu çatışmalar hakkında daha fazla bilgi sahibi olmasını sağlayacak ki bir film yapımcısı olarak bu beni mutlu edecektir.

Vadimdeki Gözyaşları filmine yansıyan kişisel Lübnan tecrübeleriniz nasıldı?

Ben Lübnan'da çok uzun zaman gazeteciydim, birçok kurban ve cellat ile röportaj yaptım. Gerçekten tarifsiz kanlı olayların içerisinde bulundum ve toz yerleşimlerini gördüm. Korku içerisinde kayıtsızlık ve barış ağırları arasındaki farklılıkları... Bazı söylemler duymuştum- intikam üzerine- bu tüylerimi ürpertiyordu, ve diğer söylemler- bağışlamak ile ilgili ki adalet temeline bağlı kalmadan. Benim mütevazi umudum şudur ki, benim tecrübelerimden yola çıkarak vermek istediğimiz bu hikaye, insanlar için bu çatışmanın karmaşıklığını çözmeye yardımcı olsun.

Montreal ve Lübnan ile ilgili sizi dinliyorum, Wajdi Mouawad ve Denis Villeneuve'nun yönettiği Incendies filmi hakkında düşünmeden edemiyorum... İşlerinizdeki benzerlik kıyaslanabilir mi?

Wajdi Mouawad Lübnan'ı terk ettiğinde 8 yaşındaydı ve Lübnan kentini hayal meyal anlatıyordu. Diğer yandan, ben hayatımın çoğunu burada geçirdim ve ülkenin yaşadığı birçok ana travmada buradaydım. Benim vizyonum kesinlikle ondan farklı, ne kadar aynı tarihi olaylardan bahsetsekte... O bir oyun yazarı ve şairdir, ben bir film yapımcısıyım. Belki biz aynı korkunç yerden geliyoruz, ve Montrealde yaşıyoruz ama tüm benzerlikler bunlardan ibarettir.

VADİMDEKİ GÖZYAŞLARI

YÖNETMEN İLE RÖPORTAJ

Ari Folman, Bashir ile beraber Waltz adlı hikayesinde İsrail’li bir askerın, Sabra ve Shatila katliamlarının anlarıyla boğuşması anlatılıyor. Bu hikaye ile kendi hikayeniz arasında nasıl bir bağlantı kuruyorsunuz?

Bashir ile beraber Waltz bir travmayı anlatır, İsraili bir askerın suçluluk duygusunu. Lübnanlı Hristiyan milisler tarafından Filistinlilere karşı şiddete tanıklık eden ve sorumluluklarını kabul eden bir askerın duyguları. Vadimdeki Gözyaşlar filminde, bir ses vermek istedim, Filistinli hayali bir ailenin bu katliamdan kurtulmasını. Yani, bu iki film birbirlerini tamamlıyor.

Lübnan’da çekilen nadir Quebec filmleri görüyoruz. Film’lerin sinematografileri çarpıcı güzel manzaralara ve ilahi ışıklara sahip. Size bu ilhamı veren Lübnan mı?

Bu benim hislerimdeki Lübnan, fakat sinematograf Pierre Mignot tarafından yakalanan kısmı. O bu proje üzerinde basitliği ve cömert ruhu sevdirdi aynı zamanda bana yaratıcı bir kıvılcım verdi. Biz aynı değerdedik ve ben kendi hislerimi ona anlatırken daha fazla birşey söylememe gerek kalmadı. Ona bazı bilgiler verdim, ama büyük sanatçı olmak şöyledir, benim gitmek istediğim yeri biliyordu. Onunla çalışmak bu proje için kesinlikle en büyük onurlardan birisiydi.

Vadimdeki Gözyaşları

Fragman:

http://codexmedya.com/index.php?L=TR&page=film_details&film_id=16